

Ambitieuze ambtenaren

35 stadsambtenaren, 35 meningen. Maar één gevoel overheerste in mijn gesprek met deze groep: ze willen Genk warmer maken. Door creatief mee te denken, mee te leven en mee te werken. Deze bijzondere groep stadsambtenaren durven verder te kijken dan het stadhuis, dan het dossier of het probleem van de mensen die voor hen staan.

“Als ambtenaar moet je afstand nemen van ‘de verhalen’ en het beeld dat in sommige media en bij veel Genkenaren bestaat over onze samenleving. Of de moderne stadslegendes die alle verbeelding tarten, kunnen en durven weerleggen. We verglijden soms in een te ambtelijke aanpak waarbij we een dossier ‘sec’ afhandelen. Dat zorgt wel voor wat werkcomfort, maar anderzijds zijn we ons ervan bewust dat wij door onze bereikbaarheid een cruciale rol kunnen spelen in de betrokkenheid van de inwoners bij de groei en evolutie van Genk. Op die manier kunnen we ook impulsen geven aan het beleid. Wij zien elke dag honderden Genkenaren.

foto: IMA Pictures / Ivo Hendriks

“Naar de loketten komen, zou voor de Genkenaren een toffe ervaring moeten zijn.”

Gewoon vriendelijk zijn, een goeiedag wensen, wat humor en relativeringsvermogen kan voor een win-win situatie zorgen. Zo kunnen we het imago van de “ambetantenaar” van ons afschudden. Naar de loketten komen, zou voor de Genkenaren een toffe ervaring moeten zijn.”

Goesting

Onze ambtenaren zijn fier op Genk. Ze zien een warme samenleving waar nog enorm veel potentieel in zit. “Als medewerkers in het stadhuis moeten we efficiënt en klantvriendelijk werken. De ‘goesting’ om iets voor mensen te kunnen betekenen, de fierheid om op een performante wijze de vragen en problemen daadkrachtig aan te pakken... dat is onze opdracht. Zo kunnen we vanuit het stadhuis een rol spelen in een samenleving, evoluties begrijpen en melden aan de beleidsverantwoordelijken.”

Maatwerk

De ambtenaren merken dat een grote groep Genkenaren de snelle evoluties op het vlak van informatica en communicatie niet goed beheersen. “Voor die groep moeten wij

voorstellen lanceren om specifieke communicatie op maat op te zetten. Ook dat is een stuk betrokkenheid realiseren, zorgen dat niemand ‘achter blijft’. Zo stellen we bijvoorbeeld vast dat ons stadscentrum vergrijsd. Is het dan niet onze job om de kansen en bedreigingen van deze evolutie, en ons aanvoelen daarover aan te kaarten? Ik ben ervan overtuigd

dat wij als antennes van de Genkse samenleving een belangrijke bron van informatie en ideeën kunnen zijn voor het bestuur, en zo bijdragen aan het Genk van de toekomst. Zonder angst, zonder vooringenomenheid, aanspreekbaar, bereikbaar, met een positieve instelling.” ■

André REMANS

DE STAD MOET LUISTEREN

“Wat we ook beslissen, Genk doet toch zijn goesting,” zo drukte één van de gesprekspartners van de Genks zijn ongenoegen uit over de manier waarop deze stad omgaat met inspraak. Ook andere Genkenaren deden maar wat graag een boekje open over (het gebrek aan) dialoog tussen bestuur en inwoners. De manier waarop de beleidsmakers omgingen met de uitkomst van het referendum over het Stadsplein bijvoorbeeld, ligt vele stadsgenoten nog steeds als een baksteen op de maag. “Als ze al niet luisteren naar een referendum, waarom zouden we dan nog moeite doen om onze stem te laten horen?” zo luidt de redenering. En toch moet de stad meer luisteren en interesse tonen voor de verzuchtingen van de inwoners, zo zeggen anderen. Via hoorzittingen bijvoorbeeld, “maar kom niet af als alles al beslist is”, klinkt het kordaat. Genoteerd.

DE STAD MAG SPREKEN

Veeleisende jongens, die Genkenaren: de stad moet niet enkel luisteren, ze mag ook spreken. Communiceren, informeren: liefst zo duidelijk en transparant mogelijk. Op maat van de gewone mens en als het even kan nog via de juiste mensen ook, dankuwel. Meer aandacht moet gaan naar het bereiken van alle culturen en groepen. Maar dan weer niet via té veel kanalen en media. Al die stadsmagazines, websites, Facebookpagina's: de Genkenaar vindt de boodschap niet meer in deze communicatiejungle... Toch dragen heel wat stadsgenoten zelf ideeën aan voor de stadscommunicatie. Zo zien jongeren een jeugdparlement wel zitten en willen sommigen graag inspraak in het stedelijke communicatiebeleid. Veel Genkenaren die deelnamen aan een stadsgesprek, krijgen de smaak ook te pakken: “Stadsgesprekken à la ‘de Genks’ moeten regelmatig plaatsvinden!” Goede gesprekken, daar hebben Genkenaren dus nood aan. Staat ook genoteerd!

de Genks

Beste lezer

De uitdagers van de Genks organiseerden gesprekken met 3200 Genkenaren. Het belangrijkste thema was samenleven in Genk. Toch kwamen er heel veel concrete vragen en soms ook frustraties naar boven die hier los van staan. Over zitbanken, busverbindingen, vuilbakken, parkeren, speeltuinen, verkeersregels en verlichting bijvoorbeeld. De Genks publiceren die lange lijst niet in de krant. Ze bezorgen uw vragen rechtstreeks aan de betrokken diensten. Het is aan hen om deze vragen in te schatten en al dan niet verder te behandelen.

de Genks

“De Genks versterkt mijn geloof dat de mensen echt wel met elkaar kunnen en durven praten” (Eric Brenard)

